

### Høringsnotat

vedrørende

#### **Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m.**

(Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg kommuner samt registrering af forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet)

Lovforslaget blev sendt i høring første gang den 22. december 2006 med frist til at fremkomme med bemærkninger til 29. januar 2007. Københavns og Frederiksberg kommuners svar gav anledning til enkelte ændringer af lovforslaget, som derefter blev sendt i høring på ny i oktober måned 2007 med frist til eventuelle yderligere bemærkninger til 15. november 2007. Om disse høringer henvises til vedlagte høringsnotat af 30. januar 2008.

Lovforslaget var planlagt fremsat i foråret 2008. Et revideret lovforslag, hvor der var indsat et afsnit om forholdet til grundlovens § 73 om ekspropriation, blev den 7. juli 2009 udsendt i høring til Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Kommunernes Landsforening, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Den danske Landinspektørforening, Privat Ansatte Landinspektørers Forening, Ansatte Landinspektørers Forening, HK, Akademikernes Centralorganisation, FOA, Frederiksberg Kommunalforening, Københavns Kommunes Embedsmandsforening og Teknisk Landsforbund. Af disse har Københavns og Frederiksberg kommuner samt Kommunernes Landsforening afgivet høringssvar. Erhvervs- og Byggestyrelsen, center for kommunikation og digitalisering har peget på, at det vil medføre samfundsmæssige fordele for anvendelsen af geodata, at hele landet bliver omfattet af samme ordning af matrikelvæsenet. Den danske Landinspektørforening har meddelt, at foreningen henholder sig til sit tidligere høringssvar af 29. januar 2007 (der henvises til høringsnotatet af 30. januar 2008). Økonomi- og Erhvervsministeriet tilslutter sig Erhvervs- og Byggestyrelsens høringssvar og bemærker, at lovforslaget understøtter den fælles offentlige digitaliseringsstrategi mht. at sikre ensartet registrering og adgang til landsdækkende og standardiserede data. Københavns og Frederiksberg kommuner finder ikke, at overførselen af matrikelmyndigheden eller matrikelregistre rejser spørgsmål i forhold til grundlovens § 73 om ekspropriation. Derimod finder de nævnte kommuner,

at overførslen af de immaterielle rettigheder til kommunernes matrikelkort vil indebære ekspropriation. Kommunernes Landsforening tager forbehold for, at overførslen af de immaterielle rettigheder kan være ekspropriativ, og henviser i øvrigt til Københavns Kommunes høringssvar.

Kommunernes betragtninger er, at de ikke som anført i lovforslaget har tilvejebragt deres matrikelkort som led i myndighedsudøvelse, som de har haft pligt til at varetage. Kommunerne blev først i 1991 omfattet af bestemmelsen i udstykningslovens § 11, hvor det er fastsat, at matrikelmyndigheden som led i sine opgaver skal føre og vedligeholde et matrikelkort. Kommunerne havde imidlertid før 1991 på eget initiativ tilvejebragt deres matrikelkort, og kommunerne har selv afholdt omkostningerne dertil.

Kommunerne påpeger også, at de har mulighed for at udnytte rettighederne over matrikelkortet økonomisk.

Kommunerne har endvidere nævnt, at de ikke enige i, at deres matrikelkort hurtigt ville miste værdi på grund af manglende ajourføring, hvis de beholdt de immaterielle rettigheder til kortene, efter matrikelmyndigheden er overført til Kort- og Matrikelstyrelsen. Kort- og Matrikelstyrelsen ville så skulle købe rettigheder til at anvende matrikelkortet til sin myndighedsudøvelse.

Københavns Kommune har tillige anført, at bemærkningerne i lovforslaget om, at kommunen fortsat vil kunne anvende matrikelkortet, som det foreligger ved overførslen til Kort- og Matrikelstyrelsen, ikke giver mening, når det i lovforslagets § 5, stk. 4, er anført, at alle immaterielle rettigheder til kortet overgår fra kommunerne til Kort- og Matrikelstyrelsen.

Endelig foreslår Frederiksberg Kommune, at der gives mulighed for, at kommunen fortsat kan udføre matrikulære arbejder vedrørende kommunens egne ejendomme. Kommunen peger i den forbindelse på bestemmelsen i landinspektørlovens § 4, stk. 3, om, at kommuner med samtykke fra miljøministeren kan lade matrikulære arbejder udføre af landinspektører ansat under kommunen, når særlige forhold taler derfor.

### **Kort- og Matrikelstyrelsens bemærkninger**

I lovforslagets bemærkninger er i afsnit 4.3 redegjort udførligt for forholdet til grundlovens § 73, og det er her anført, at lovforslaget ikke kan antages at indebære ekspropriation i forhold til matrikelkortene. Det, der er anført af de to kommuner om dette spørgsmål, fører efter Justitsministeriets opfattelse ikke til et andet resultat.

Kommunernes svar giver navnlig anledning til at bemærke, at de immaterielle rettigheder til matrikelkortene ikke kan adskilles fra matrikelmyndigheden. Dette følger af udstykningslovens § 11, hvor det er fastsat, at matrikelmyndigheden skal føre og vedligeholde matrikelkortet, og myndigheden vil derfor til enhver tid være i besiddelse af det gældende matrikelkort med de dertil hørende rettigheder. I modsætning til andre indehavere af immaterielle rettigheder kan kommunerne ikke sælge deres rettigheder til matrikel-

kortene i deres helhed, men alene sælge rettigheder til at anvende kopier af kortene. Det vil heller ikke kunne lade sig gøre, at kommunerne beholder deres immaterielle rettigheder til matrikelkortene, efter matrikelmyndigheden er overført til Kort- og Matrikelstyrelsen.

For så vidt angår lovforslagets § 5, stk. 4, om, at Københavns og Frederiksberg kommuners immaterielle rettigheder til matrikelkort og -registre overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen, bemærkes, at bestemmelsen indebærer, at styrelsen vil have de immaterielle rettigheder til matrikelkortet med de ajourføringer, som løbende vil finde sted, efter at matrikelmyndigheden i kommunerne er overført til styrelsen. Kommunerne vil fortsat kunne anvende deres kort i den version, som foreligger på det tidspunkt, da matrikelmyndigheden overføres fra kommunerne, og som derefter vil have historisk karakter.

Uanset at de immaterielle rettigheder til kommunernes matrikelkort overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen, vil kommunerne også fortsat kunne sælge kopier af disse ældre versioner af matrikelkortene til eventuelle interesserede uden at skulle betale vederlag herfor til Kort- og Matrikelstyrelsen. Overførslen af kommunernes immaterielle rettigheder til matrikelkort og -registre til Kort- og Matrikelstyrelsen er på dette punkt mindre vidtgående end, hvad almindelige immaterialretlige principper ville føre til. Lovforslaget er suppleret med en bestemmelse herom i § 5, stk. 5, således at det udtrykkeligt fremgår, at kommunerne fortsat også kan sælge kopier af matrikelkort og -registre, som de forelå ved overførslen eller tidligere, uden at skulle betale vederlag herfor til Kort- og Matrikelstyrelsen.

Til Frederiksberg Kommunes forslag om, at kommunen får mulighed for fortsat at udføre matrikulære arbejder vedrørende sine egne ejendomme, bemærkes, at dette strider mod lovforslagets formål, som er at fremme konkurrencen, da der herved vil blive skabt en ny eneret for kommunen. Bestemmelsen i landinspektørlovens § 4, stk. 3, som kommunen henviser til, giver alene miljøministeren mulighed for at tillade, at en kommune lader enkeltstående arbejder udføre af sine ansatte landinspektører for eksempel i tilfælde, hvor det ikke er muligt at få en praktiserende landinspektør til at udføre arbejdet indenfor en rimelig tid. Bestemmelsen giver ikke mulighed for at tillade, at en kommune lader alle sine matrikulære opgaver udføre af ansatte landinspektører. I øvrigt ville en så vidtgående tilladelse kunne give anledning til tilsvarende ønsker fra andre kommuners side, og det ville af konkurrencehensyn være u hensigtsmæssigt, at kommuner får mulighed for at lade deres ansatte landinspektører udføre deres matrikulære opgaver.

**Høringsnotat vedrørende Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m. .**  
(Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg kommuner samt registrering af forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet)

Forslaget blev sendt i høring den 22. december 2006 med frist til at fremkomme med bemærkninger til 29. januar 2007. Københavns og Frederiksberg kommuners høringssvar gav anledning til at ændre forslaget, således at ændringerne gennemføres hurtigere. Endvidere gav kommunernes høringssvar anledning til drøftelser med kommunerne og Kommunernes Landsforening om økonomisk kompensation. Herefter blev lovforslaget omarbejdet på enkelte punkter, og det ændrede lovforslag blev forelagt kommunerne, Kommunernes Landsforening og Personalestyrelsen den 8. oktober 2007 med frist til eventuelle yderligere bemærkninger den 18. oktober 2007. Efter at Personalestyrelsens bemærkninger var blevet indarbejdet i lovforslaget, blev det den 26. oktober 2007 sendt i høring hos de kommunale tjenestemænds organisationer med svarfrist til den 15. november 2007. Nedenfor redegøres for høringssvarene og KMS's bemærkninger dertil.

Det bemærkes, at lovforslaget ved den første høring også indeholdt et forslag til ændring af planlovens § 41, som ikke havde sammenhæng med lovforslaget i øvrigt. Forslaget blev derfor også tilsendt andre, som ikke berøres af ændringen af udstykningsloven m.fl., men alene af ændringen af planloven.

***Københavns Kommune***

Kommunen fraråder kraftigt at gennemføre den del af lovforslaget, som vedrører ophævelsen af de kommunale matrikelmyndigheders eneret til matrikulære arbejder. Derimod anbefaler kommunen, at der indføres pligt til at registrere i matriklen, at en ejendoms grænse mod søterritoriet er ændret ved bortgravning af areal.

Kommunen mener, at den eksisterende ordning, hvor opgaver, som ellers udføres af praktiserende landinspektører, den kommunale bygningsmyndighed og KMS som matrikelmyndighed, i Københavns Kommune udføres af én myndighed, er mindre kompliceret og billigere at administrere. Kommunen er helt uforstående overfor oplysningerne i lovforslaget fra Den danske Landinspektørforening om, at sager om byggeri og udstykning ikke behandles hurtigere i Københavns og Frederiksberg kommuner end i resten af landet. Ved at vælge at indføre ordningen for den øvrige del af landet, har regeringen valgt den laveste fællesnævner. Det kunne i stedet som følge af kommunalreformen have været overvejet at overføre matrikelmyndigheden til landets andre kommuner. Kommunen henviser i den forbindelse til, at de matrikulære opgaver i Sverige i vidt omfang løses af kommunerne.

Kommunen er uenig i, at anvendelsen af geodata vil blive forbedret ved, at KMS bliver matrikelmyndighed for hele landet. Kommunen har længe bidraget med oplysninger til nogle af KMS's systemer, således at disse er blevet landsdækkende.

Kommunen anfører endvidere, at det er en fordel for beredskabet, matrikelmyndigheden og kommunens øvrige administration af ejendoms-, bygnings-, miljø-, sundheds-, og trafikdata, at matrikel-systemet er integreret med Bygnings- og Boligregisteret, tekniske kort og kommunens tredimensionelle bymodel. Hertil kommer, at gennemførelse af lovforslaget vil medføre en sænkning af kommunens kortstandard, som i dag er højere end andre kommuners.

Kommunen er ikke enig i, at den nuværende ordning med kommunale matrikelmyndigheder i København og Frederiksberg kommuner medfører en vidtgående konkurrencebegrænsning. Landinspektørerhvervet er af meget begrænset relativ størrelse i det danske samfund, og konkurrencebegrænsningen i de to kommuner er så beskeden, at den ikke kan begrunde en ændring, som i øvrigt er uhensigtsmæssig. Kommunen mener, at beslutningen om at ophæve de kommunale matrikelmyndigheders eneret og overføre matrikelmyndigheden til KMS er truffet på et ufuldstændigt grundlag.

Kommunen forbeholder sig ret til at rejse krav om kompensation for udgifter til afviklingen af virksomheden med udførelse af matrikulære arbejder og andre eneretsarbejder, for forøgelse af driftsudgifter ved bortfald af indtægter og for tab af "stordriftsfordele". Endelig forbeholder kommunen sig at rejse krav om kompensation for, at rettighederne til kort og arkivalier overgår til KMS. Kommunen forbeholder sig således at rejse krav, som samlet anslås til omkring 10 mio. kr.

Kommunen antager, at matrikulære arbejder alene kan udføres af praktiserende landinspektører efter lovens ikrafttræden, og at kommunen således også selv herefter må rekvirere praktiserende landinspektører til at udføre arbejder vedrørende sine egne ejendomme. Kommunen anser det heller ikke for muligt at udføre matrikulære arbejder i en overgangsperiode efter lovens ikrafttræden. Kommunen kan ikke opretholde personale til at udøve matrikelmyndigheden, hvis kommunen ikke kan udføre matrikulære arbejder. Kommunen har i den forbindelse peget på, at lovforslaget bør ændres, således at der tilvejebringes hjemmel til at fastsætte bestemmelser om betaling for andre landinspektørarbejder end matrikulære arbejder.

Kommunen finder den først foreslåede overgangsordning uigennemtænkt og usaglig. (Efter det første lovforslag skulle de kommunale matrikelmyndigheder opretholdes i en overgangsperiode på omkring 5 år, hvor både disse myndigheder og praktiserende landinspektører kunne udføre matrikulære arbejder i konkurrence.) Kommunen har ikke økonomiske ressourcer til at udføre omstruktureringen, tilpasningen og integrationen af matrikelkort, matrikelarkiv og målebrev, og disse arbejder bør derfor udføres af KMS. Kommunen har heller ikke det personale, som er nødvendigt for at tilvejebringe grundlaget for at overføre matrikelmyndigheden til KMS. Kommunen mener derfor på den ene side, at de arkivalier, som er relevante for matrikelmyndigheden, bør overføres til KMS snarest efter lovens ikrafttræden. På den anden side vil overflytningen bevirke, at det er umuligt for kommunen at varetage opgaven som matrikelmyndighed. Hertil kommer, at kommunen ikke kan afse personale til afviklingsopgaver eller til rådgivning af landinspektører, som begynder at praktisere i kommunen. Kommunen mener derfor, at en overgangsperiode på 5 år er urealistisk. I stedet bør ansvaret for matrikelsystemet i kommunen overføres til KMS hurtigst muligt efter lovens ikrafttræden.

Til det seneste lovforslag, som indebærer, at kommunerne efter lovens ikrafttræden kan afslutte påbegyndte matrikulære arbejder m.m., har kommunen bemærket, at den ikke kan afse personale dertil. Kommunen ønsker, at afviklingen af dens sagsportefølje reguleres nærmere i loven.

Med hensyn til forslaget om forøgelsen af forpligtelserne til at registrere forandringer af ejendomes grænser mod søterritoriet, anfører kommunen, at det skal være muligt at håndhæve bestemmelsen også i tilfælde, hvor der ikke foreligger en aftale om at ændre grænsen. Bestemmelsen skal også kunne håndhæves i tilfælde, hvor en grundejer på egen hånd foretager afgravning af sin ejendom mod søterritoriet.

Endelig mener kommunen, at forslagets § 5, stk. 9, om overførsel af kommunernes rettigheder til kort og registre til KMS ikke svarer helt til de tilhørende bemærkninger. (Bestemmelsen er udgået af det seneste forslag, da rettighederne er overdraget ved aftaler.)

**KMS** bemærker hertil, at spørgsmålet om, hvorvidt ordningen med kommunale matrikelmyndigheder medfører fordele for kommunerne og andre, har været overvejet ved beslutningen om at overføre matrikelmyndigheden i Københavns og Frederiksberg kommuner til KMS. Hensynet til at afskaffe de kommunale matrikelmyndigheders eneret til matrikulære arbejder, således at disse arbejder kan udføres af praktiserende landinspektører i konkurrence, er imidlertid mere tungtvejende. Ordningen i den øvrige del af landet, hvor kommunerne varetager opgaverne efter byggelovgivningen m.m., mens matrikulært arbejde udføres af praktiserende landinspektører og KMS er matrikelmyndighed, er velfungerende. Det medfører ikke væsentlige fordele for den kommunale bygningsmyndighed, at kommunen også er matrikelmyndighed og således også udfører matrikulære arbejder. Ordningen i den øvrige del af landet omfatter landets andre store byer og er også velfungerende her. I denne forbindelse henvises til, at Praktiserende Landinspektørers Forening i forbindelse med udarbejdelse af lovforslaget oplyste, at forholdene i Københavns og Frederiksberg kommuner ikke efter foreningens mening medfører, at sager om byggeri og udstykning behandles hurtigere eller smidigere end i den øvrige del af landet.

En ordning som nævnt af kommunen, hvor også andre kommuner bliver matrikelmyndighed, er urealistisk, da den vil skabe enerettigheder for offentlige myndigheder til at udføre opgaver, som nu løses af praktiserende landinspektører i konkurrence. Hertil kommer, at ordningen med praktiserende landinspektører som nævnt er velfungerende. Det forhold, at offentlige myndigheder i nogle lande varetager opgaver svarende til landinspektørernes opgaver i Danmark, kan ikke i sig selv begrunde, at disse opgaver også i Danmark skal varetages af offentlige myndigheder.

Uanset at kommunen har medvirket til, at dens matrikulære registreringer kan anvendes i landsdækkende systemer, vil det være mest hensigtsmæssigt for anvendelsen af geodata, at der kun er én matrikelmyndighed i hele landet. I øvrigt er det endnu ikke lykkedes at få Frederiksberg Kommune til medvirke aktivt til landsdækkende løsninger med hensyn til matrikelkort mm. Selvom KMS bliver matrikelmyndighed for hele landet, vil Københavns Kommune ligesom andre kommuner have adgang til styrelsens matrikulære data og andre geodata, og kommunerne vil fortsat kunne anvende disse data i sin forvaltning. Københavns Kommune vil fortsat - ligesom andre kommuner - kunne foretage opmålinger til anden brug end matrikulære registreringer og anvende disse data sammen med KMS's data, og kommunen vil også kunne opretholde tekniske kort i en højere standard end andre kommuner.

Kommunens krav om økonomisk kompensation har været drøftet med kommunen og Kommunernes Landsforening, efter at kommunen afgav sit høringssvar. Disse drøftelser har ført til, at de tjenestemænd ved kommunen, som udfører opgaver med ma-

trikulære arbejder og andre arbejder, der efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, overgår til ansættelse i KMS i forbindelse med, at matrikelmyndigheden overføres fra kommunen til KMS. Herved undgår kommunen udgifter til rådighedsløn eller ventepenge til tjenestemændene som følge af, at deres stillinger i kommunen nedlægges. Herefter har kommunen ingen krav på økonomisk kompensation som følge af, at matrikelmyndigheden nedlægges.

Det lovforslag, som fremsættes, imødekommer kommunens indsigelser mod, at matrikelmyndigheden først overføres til KMS efter en overgangsperiode på omkring 5 år. Efter det nu foreliggende lovforslag skal loven træde i kraft den 1. oktober 2008, og matrikelmyndigheden i kommunen overføres så straks til KMS. KMS skal således fra lovens ikrafttræden varetage den matrikulære registrering i kommunen samt de arkivmæssige opgaver. Overførslen af arkivalier vil eventuelt kunne løses ved, at arkivalierne skannes og overføres til KMS i digital form. Tidsrummet indtil lovens ikrafttræden anses for tilstrækkeligt til at forberede overførslen af matrikelmyndigheden samt arkiv. Lovforslaget giver kommunen mulighed for at afslutte matrikulære arbejder og andre eneretsarbejder, som den kommunale matrikelmyndighed påbegynder, før lovens ikrafttræden. Kommunens betænkelighed ved ikke at kunne afslutte påbegyndte arbejder på grund af mangel på personale er taget i betragtning ved, at der i lovforslaget er indføjet en bestemmelse, som også giver Kort- og Matrikelstyrelsen mulighed for at fuldføre arbejder, som de kommunale matrikelmyndigheder har påbegyndt. Lovforslaget indebærer, at en del af kommunernes personale overføres til styrelsen, og dette personale vil om nødvendigt kunne afslutte igangværende arbejder.

Kommunens bemærkning om, at den har behov for hjemmel til at opkræve betaling for alle matrikelmyndighedens forretninger og ikke kun matrikulære arbejder, er rigtig. Lovforslaget er ændret på dette punkt, således at kommunen kan opkræve betaling for alle arbejder, som den fuldfører efter lovens ikrafttræden.

Forslagets bestemmelser om pligt til at registrere forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet som følge af afgravning gælder ikke blot i tilfælde, hvor der er opnået tilladelse til afgravningen fra Kystdirektoratet. Forpligtelse til at berigtige forholdet i matriklen påhviler alene ejendommens ejer i alle tilfælde.

### **Frederiksberg Kommune**

Kommunen mener, at den eksisterende ordning i kommunen, hvor én og samme myndighed varetager de opgaver, som i den øvrige del af landet behandles tre steder, nemlig af en praktiserende landinspektør, kommunen og KMS, indebærer fordele. I stedet for at indføre den ordning, der gælder i den øvrige del af landet, i Københavns og Frederiksberg kommuner, burde det i forbindelse med kommunalreformen have været overvejet at udbrede ordningen i de to kommuner til den øvrige del af landet. Ordningen i de to kommuner indebærer fordele for såvel kommunerne som borgere og bygherrer. Endvidere vil lovforslagets gennemførelse medføre tab af indtægter fra udstykningsafgift samt udgifter til køb af kortdata fra KMS.

Kommunen har også peget på, at det vil volde kommunen vanskeligheder at opretholde personale til at udlevere måledata til praktiserende landinspektører i overgangsperioden, indtil kommunens arkiv overføres til KMS. Inden overførslen vil arkivmaterialet skulle sorteres, da det udover matriku-

lære målinger indeholder tekniske målinger og ejerlejlighedsopmålinger, som ikke skal overføres. Det arkivmateriale, som overføres, har en værdi, som kommunen ikke får kompensation for, og kommunen vil også få udgifter til sortering af arkivmaterialet. Kommunens arkiv, som også har oplysninger om ejerlejlighedsopdelinger, giver fordele og besparelser for kommunen og dens borgere samt advokater og ejendomsmæglere, da oplysningerne er lettere tilgængelige her, end hvis de skal indhentes fra KMS og tinglysningskontoret. Især i sager om videreopdeling af ejerlejligheder er det en fordel, at oplysningerne er tilgængelige i kommunen, da sådanne oplysninger i fremtiden vil skulle indhentes fra Tinglysningsretten i Hobro.

Endelig anfører Frederiksberg Kommune, at overførslen af matrikelmyndigheden i Københavns og Frederiksberg kommuner til KMS ikke kan sammenlignes med nedlæggelsen af de sønderjyske landinspektørkontorer, da de kommunale matrikelsystemer afviger mere fra ordningen i den øvrige del af landet end det sønderjyske matrikelsystem gjorde. De sønderjyske landinspektørkontorer udgjorde en del af KMS, før de blev nedlagt.

Endelig forbeholder kommunen sig at rejse krav i forbindelse med udligningsforhandlingerne for udgiftsforøgelser og indtægtsnedgange som følge af forslagens gennemførelse.

Efter lovforslaget blev ændret, således at ændringerne gennemføres hurtigere og uden en overgangsperiode af omkring 5 års varighed, hvor de kommunale matrikelmyndigheder skulle opretholdes, har Frederiksberg Kommune i et supplerende høringssvar meddelt, at kommunen foretrækker en lang overgangsperiode.

Frederiksberg Kommunes bemærkninger svarer i hovedtræk til Københavns Kommunes og **KMS** henviser til sine bemærkninger dertil.

For så vidt angår kommunens ordning med levering af oplysninger om opdelingen i ejerlejligheder til advokater og ejendomsmæglere m.m. bemærkes, at også ordningen i den øvrige del af landet er velfungerende. Her indhentes oplysningerne fra tinglysningskontorerne og ikke hos kommunerne. Der er ikke grundlag for at antage, at denne ordning ikke skulle fungere godt også i Frederiksberg Kommune. I øvrigt vil indførelse af digital tinglysning indebære, at tinglysning, herunder tinglysning vedrørende ejerlejligheder, foretages ensartet for hele landet ved Tinglysningsretten, som vil blive placeret i Hobro.

Til spørgsmålet om, hvorvidt overførslen af matrikelmyndigheden i Frederiksberg Kommune til KMS er sammenlignelig med overførslen af matrikelmyndigheden fra de sønderjyske matrikelkontorer til KMS, bemærkes, at den matrikulære registrering i Sønderjylland oprindeligt adskilte sig grundlæggende fra registreringen i den øvrige del af landet, selvom de sønderjyske landinspektørkontorer hørte under KMS. Der skulle derfor foretages omfattende ændringer, før overførslen kunne gennemføres. Den matrikulære registrering i Frederiksberg Kommune hørte derimod oprindeligt under KMS og adskiller sig ikke grundlæggende fra registreringen i den øvrige del af landet.

Til spørgsmålet om overgangsperiodens varighed bemærkes, at der i Frederiksberg Kommune årligt kun er enkelte (5-10) sager om matrikulære forandringer. Dette fåtal af sager kan ikke begrunde, at der gennemføres en særlig overgangsordning for Frederiksberg Kommune. Som nævnt ovenfor at det væsentligt for Københavns Kommu-



ne, som behandler betydeligt flere matrikulære sager, at ændringerne gennemføres hurtigt.

Som nævnt under bemærkningerne til Københavns Kommunes høringssvar har forhandlingerne med kommunerne ført til, at kommunerne ikke har krav om økonomiske kompensation, når tjenestemænd ved kommunerne overgår til ansættelse i KMS.

### ***Kommunernes Landsforening - KL***

KL finder, at det havde været ønskeligt, at kommunalreformen havde givet anledning til, at det var blevet analyseret nærmere, om den særlige ordning af matrikelmyndigheden i Københavns og Frederiksberg kommuner kunne anvendes i den øvrige del af landet. Sagsgangen bliver efter KL's mening mere fleksibel og effektiv, når den samme organisation tager sig af såvel planlovgivning, udstykning og byggesagsbehandling. KL henviser i øvrigt til høringssvarene fra de to kommuner.

KL har ingen bemærkninger til forslaget om pligten til at registrere ændringer af ejendommens grænser mod søterritoriet.

KL er tilfreds med bestemmelserne i det seneste lovforslag om, at de kommunale tjenestemænd ved matrikelmyndighederne overføres til staten.

**KMS** henviser til bemærkningerne til Københavns og Frederiksberg kommuners høringssvar. Som det fremgår her, er det oprindelige forslag ændret for at imødekomme kommunerne for så vidt angår overgangsordningen og krav om økonomisk kompensation.

### ***Den danske Landinspektørforening, Praktiserende Landinspektørers Forening og Ansatte Landinspektørers Forening***

De tre foreninger har afgivet ét, samlet høringssvar. Foreningerne ser lovforslaget som afslutning på en udvikling, som blev indledt med privatiseringen af de sønderjyske landinspektørkontorer. Foreningerne mener, at også de matrikulære arbejder i Københavns og Frederiksberg kommuner kan udføres af praktiserende landinspektører i konkurrence, og at landinspektørerne kan udføre arbejderne med den fornødne omhu og den fornødne kvalitet. Foreningerne mener, at de foreslåede ændringer er et naturligt led i den digitale udvikling i Danmark.

Foreningerne udtrykker en vis bekymring over overgangsperiodens længde. Det nuværende personale i de kommunale matrikelmyndigheder, som vil kunne sikre en glidende overførsel af matrikelmyndigheden fra kommunerne, bør sikres rimelige overgangsordninger. Praktiserende Landinspektørers forening er klar til at løse opgaverne i kommunerne.

Foreningerne foreslår af hensyn til lovgivningens ensartethed, at reglerne om skelforretninger også kan anvendes i Københavns Kommune. Reglerne om hegnssyn bør derfor ved lejlighed ændres, hvis der viser sig behov for det.

Foreningerne mener, at ejerlejligheder bør registreres ensartet i hele landet. Herved sikres et ensartet datagrundlag for geodatasektoren.

Foreningerne har ingen bemærkninger til forslagets bestemmelser om pligt til at registrere forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet.

**KMS** bemærker hertil, at selvom bestemmelserne om en overgangsperiode på 5 år er udeladt i det nu foreliggende lovforslag, tilgodeser det hensyn til tjenestemandsansatte ved de kommunale matrikelmyndigheder, da de efter forslaget overgår til ansættelse i KMS. I øvrigt foreslås lovforslaget først at træde i kraft den 1. oktober 2008, hvilket give andre ansatte ved matrikelmyndighederne rimelige muligheder for at søge andet arbejde.

Anvendelse af skelforretninger i Københavns Kommune forudsætter, at hegnslovens almindelige regler gælder i kommunen. Der gælder imidlertid særlige hegnsregler i København. Hvis de almindelige regler på et tidspunkt udbredes til at gælde i København, bør udstykningsloven også ændres, således at reglerne om skelforretninger gælder i hele landet.

#### ***Aalborg Universitet, Forskningsgruppen for Arealforvaltning***

Forskningsgruppen, som forstår undervisningen af landinspektørstuderende i matrikelvæsen, anser det i betragtning af landets begrænsede størrelse for rimeligt, at der kun er ét matrikulært system i landet. Forskningsgruppen anser det endvidere for en betydelig fordel, at hele landet bliver underlagt én og samme matrikelmyndighed.

#### ***Konkurrencestyrelsen***

Konkurrencestyrelsen ser med tilfredshed, at matrikulære arbejder i Københavns og Frederiksberg kommuner nu vil blive udført i konkurrence. Konkurrencestyrelsen har siden 1992 påpeget de ulige konkurrencevilkår. Lovforslaget følger nu anbefalingerne fra den tværministerielle arbejdsgruppe (Finansministeriet, Miljøministeriet samt Økonomi- og Erhvervsministeriet), som Regeringen nedsatte i 2003. Konkurrence med hensyn til udførelse af matrikulære arbejder i de 2 kommuner vil give større fleksibilitet og kan medvirke til lavere priser til gavn for kunderne.

#### ***Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering***

Forslaget vil efter centerets mening have en positiv strukturel konsekvens ved, at markedet for landinspektørydelser udvides til Københavns og Frederiksberg Kommuner. Forslaget vil ikke medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

#### ***Økonomi- og Erhvervsministeriet***

Ministeriet henviser til Konkurrencestyrelsens og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens bemærkninger.

#### ***Transport- og Energiministeriet***

Ministeriet tilslutter sig de foreslåede ændringer vedrørende registrering af ejendomsgrænser mod søterritoriet. Ministeriet har ingen bemærkninger til den del af forslaget, som vedrører matrikelmyndigheden i Københavns og Frederiksberg kommuner.

#### ***Personalestyrelsen***

Personalestyrelsen har givet en række bemærkninger af lovteknisk karakter til bestemmelserne om overførsel af tjenestemændene ved de kommunale matrikelmyndigheder til staten. Personalestyrelsens bemærkninger er indarbejdet i lovforslaget.

#### ***Kulturministeriet***

Kulturministeriet har gennemgået bestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 5, om overførsel af kommunernes immaterielle rettigheder til matrikelkort m.m. til Kort- og Matrikelstyrelsen og har ikke haft bemærkninger dertil.

***Frederiksberg Kommunalforening***

Frederiksberg Kommunalforening har til lovforslaget bemærket, at foreningen går ud fra, at overgangsvilkårene for de tjenestemænd, som overgår til ansættelse i staten, drøftes nærmere mellem Personalestyrelsen og de berørte organisationer.

KMS bemærker hertil, at sådanne forhandlinger vil kunne finde sted.

***Foreningen af Rådgivende Ingeniører***

FRI støtter de foreslåede ændringer, da det er væsentligt og positivt, at Københavns og Frederiksberg kommuner ikke længere får eneret til som matrikelmyndighed at udføre matrikulære arbejder. Det er naturligt, at disse arbejder udføres i konkurrence ligesom i resten af landet.

Følgende har meddelt, at de ikke har bemærkninger til Lovforslaget:

***Indenrigs- og Sundhedsministeriet***

***Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri***

***Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling***

***Skatteministeriet***

***SKAT***

***Domstolsstyrelsen***

***Danske Regioner***

***Forbrugerrådet***

***Advokatrådet***

***Danmarks Naturfredningsforening***